

20/7/47.

Αγαπητέ Κυριάκο

Πριν από λίγες μέρες πήρα το
γράμμα σου με τις φωταυγές πε-
ριγραφές του ταξιδιού και της πατε-
ρίδας σου. φαντασμοί τώρα που
βρίσκω μέσα στους δικούς σου,
σε αγαπημένα πρόσωπα, στους γύρω
πόσο εύλογα θα αισθανόμουν τον
έαυτό σου. φαντασμοί ακόμη πόσο
κι οι δικοί σου θα σε βρίσκουν χίλι-
ώτιχοι - και πόσο θα χαίρονται γι
αυτό που μορφομένο, πιο μεσσημένο
στη ζωή, πιο μεγάλο.. είναι ωραίο
να κάνη κανείς ταξίδια να φέρη
και τα ίδια και να μην κινησά
διασώματα πίσω ούτως ώστε να μη
νοιώθη τον βεντέμο τό τόσο έντονο
και μικρό αίσθημα.

Κι πάλι Κυριάκο - διαβάσεις; εμείς εδώ
ζάμε με τον κύρο στο φροντιστήριο.
Τσακωμένοι δεν μπορούμε να είμαστε
ακόμη γιατί καθόμαστε στο ίδιο θρόνο